

[Socialministeren.]

konferencer om udformningen af konventionen for derved at medvirke til, at konventionen kunne bruges som et virksomt instrument til imødegåelse af disse misbrug, der hører til de groveste brud på de principper, der ligger til grund for De Forenede Nationers erklæring om menneskerettighederne.

Ved arbejdskonferencen i 1956, hvor forslaget til konventionen var undergivet 1. behandling, blev der fra dansk og svensk side stillet forslag om, at konventionen også skulle indeholde forbud mod anvendelse af koncentrationslejre og deportation af nationale mindretal, idet det var de danske og svenske regeringsdelegeredes mening, at en konvention, der alene indeholdt et forbud mod tvangsarbejde, ikke ville yde tilstrækkelig beskyttelse, såfremt de fornævnte metoder med anvendelse af koncentrationslejre og deportation fortsat kunne anvendes som middel til politisk undertrykkelse.

Når disse tvangsforanstaltninger alligevel ikke blev inddraget under konventionen, skyldes det dels, at disse spørgsmål antages at henhøre under De Forenede Nationers kompetence, dels at en række regeringer fremsatte ønske om, at de ikke skulle medtages. I stedet vedtog arbejdskonferencen i 1957 et udkast til resolution, som blev forelagt af de danske, norske og svenske regeringsrepræsentanter, hvori De Forenede Nationers opmærksomhed henledes på betydningen af, at der træffes effektive foranstaltninger til sikring af gennemførelsen af forbud mod anvendelse af koncentrationslejre og deportation af nationale mindretal.

Regeringen har fundet det vigtigt at søge folketingets tilslutning til Danmarks ratifikation af denne konvention for derved at medvirke til, at konventionen kan træde i kraft hurtigst muligt.

Med hensyn til konventionen om egentlig hvile inden for handels- og kontorvirksomheder skal jeg i det store og hele henvide til forslaget med bemærkninger.

Det princip om en egentlig hvileperiode

på mindst 24 timer, som konventionen giver udtryk for, har i længere tid været gennemført her i landet og er lovfæstet senest ved arbejderbeskyttelseslovene af 1954.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale forslagene til det høje tings hurtige og villige behandling.

Finansministeren (Kampmann): Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring i lov om omsætningsafgift af motorkøretøjer m. v.

Det folketingsudvalg, som i sommersamlingen arbejdede med den nye lov om omsætningsafgift af motorkøretøjer, henstillede i sin betænkning, at jeg i samarbejde med justitsministeren søgte gennemført en ændring af de gældende regler for transport af personer med last- og varemotorvogne, hvoraf der svares halv omsætningsafgift, således at sådanne køretøjer tillades indrettet med aftageligt gitter mellem førersæde og varerum og med faste sæder i varerummet. Ved det foreliggende lovforslag søges en sådan ordning tilvejebragt.

Ifølge den gældende lov om omsætningsafgift af motorkøretøjer skal last- og varemotorvogne for at kunne berigtiges med halv afgift være af en type, som er konstrueret udelukkende til transport af gods. Da en motorvogn, der har faste sæder i det såkaldte varerum, ikke kan betragtes som værende konstrueret udelukkende til gods-transport, kan den af folketingsudvalget ønskede ordning ikke gennemføres ved administrativ foranstaltning, men en ændring af den pågældende lovbestemmelse vil være nødvendig.

Udviklingen har medført, at det er blevet stadig vanskeligere at finde en skarp skillelinje mellem varevogne og personvogne. Med den store forskel i afgift, der er mellem disse to grupper af vogne — for vogne i mellemprisklassen udgør forskellen mellem fuld afgift og halv afgift omkring 4 000 kr. — er det imidlertid af største betydning, at forskellen med hensyn til konstruktion og indretning ikke udviskes.